

Univerzita Palackého v Olomouci

Filozofická fakulta

Katedra divadelních, filmových a mediálních studií

Martina Smékalová

Téma

(Institucionální charakter televize v ČR)

Vedoucí práce:

Mgr. Jakub Korda, PhD.

Olomouc 2013

Prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci vypracovala samostatně s použitím literatury a pramenů uvedených v seznamu, který tvoří přílohu této práce.

V Prostějově

.....

Martina Smékalová

Děkuji tituly panu Kordovi za cenné rady a trpělivé vedení mé bakalářské práce. Za inspiraci a podmětne připomínky.

1.	Úvod	1
2.	Limity zvolené metodologie	
3.	Stručná historie televize ve světě a v české republice	
4.	Historické příklady ohrožení audio-vizuálního umění z hlediska nových technologií	
5.	Základní technologické zázemí pro šíření audio-vizuálního obsahu prostřednictvím internetu	8
5.1.	Peer to peer síť	8
5.2.	Bittorrent	10
5.3.	Webová úložiště	11
5.4.	Megaupload	12
5.5.	Uložto	13
6.	Definice televize v dnešním kontextu	14
7.	Tv MUVI	15
8.	Film 1	16
9.	KinoTip	17
10.	Stránky České pirátské strany	20
11.	Vliv stahování na českou filmovou distribuci a budoucnost stahování	21
12.	Warez	21
13.	DarkNet	22
14.	Závěr	24
15.	Příloha	25
16.	Bibliografické zdroje	33

1. ÚVOD

„Televizní průmysl se potýká s rostoucí konkurencí ze strany nových médií. Čím více času tráví surfování na internetu (..) , tím méně času tráví sledováním televize. Internet také nabízí vlastní nabídku televizního obsahu, který odvádí diváky od televizorů.¹“

Při prohlížení českých i zahraničních webových stránek se stále častěji můžeme setkat se servery, které sdružují audio-vizuální obsah. Termín „streamované video“ téměř zlidověl a divák má dnes možnost sledovat krátká či dlouhá videa různých formátů, včetně profesionálních a amatérských celovečerních filmů. Možnost sdílení dat na internetu je v současné době přirovnávána k vynálezu knihtisku², který stál u zrodu osvícenství.

V souvislosti s tímto tvrzením budu hledat paralely mezi vznikem technologií a společenským vnímáním něčeho nového jako hrozby. V době zadávání bakalářské práce neexistovala v českém kontextu žádná rozsáhlejší studie, která by se tomuto tématu podrobněji věnovala, ovšem vzhledem k aktuálnosti daného tématu začali moji stejně staří kolegové vytvářet samostatné výzkumy týkající se této problematiky. Díky jim se mohu zaměřit na internetové portály sloužící k distribuci audiovizuálních obsahů, které jsou nabízeny prostřednictvím internetových databází. Uživatel se při sledování těchto obsahů pohybuje na pomezí internetu a televize, proto je jeho jednání nutno konfrontovat s teoriemi týkajícími se obou těchto médií. Závěry zahraničních studií však nejsou jednoduše aplikovatelné do českého prostředí vzhledem k odlišné míře propojení internetu a televize. Zatímco v zahraničí je rozšířená služba on-demand, která je na českém území teprve v počátcích. Většina studií, z nichž čerpám, zcela opomíjí ve společnosti široce rozšířené sledování televizních obsahů ze zdrojů neoprávněných k distribuci tohoto obsahu. Diváci neoprávněného zdroje mají každodenní přístup k obsahům, které jim oficiální distribuce z různých důvodů nemůže, nebo nechce nabídnout. Překotně se měnící situace nedovoluje precizní vědecké uchopení, které by se mohlo vždy opřít o akademické citace, přesto však považuji za důležité ilustrovat současný stav cesty diváka za audio-vizuálním obsahem a rizika, jimž se svým uživatelským chováním vystavuje. Nejde při tom jen o věc přístupu samotných médií, divácké strategie nelegálního nabývání mediálních obsahů, které

¹ Blackwell, David, Television:social history, [online] 2010, cit. 22. 12. 2010, dostupné z <http://www.blackwellreference.com/public/tocnode?id=g9781405131995_yr2013_chunk_g978140513199523_ss9->.

² Focus ČT24, kolektiv tvůrců, [online] 2012, cit. 1. 2. 2012, dostupné z <<http://ceskatelevize.cz/ivisilani10119615714-focus-ct24/212411058110012/>>.
Nebo: Steal This Film II, anonymní autoři, [online] 2007, cit 24. 3. 2011, dostupné z <<http://video.google.com/videoplay?docid=3636669624532830059#>>.

jsou zcela vyvázány z geografických a časových omezení zajišťovaných oficiálním distribučním systémem. Proto informace o českém online videu čerpám z článků uveřejněných na internetu, z tištěných médií, z přednášek a televizních debat a proto se tato práce se nemůže vždy opřít o akademické citace.

Část mojí bakalářské práce bude vycházet ze sociálních výzkumů rozebírajících uživatelské chování (rhoad effect)³ a popisujících proměnu komunikačních modelů při výměně audiovizuálního obsahu mezi uživateli.

V poslední části mojí bakalářské práce budu popisovat základní české internetové projekty zabývající se distribucí online videa on demand.

2. LIMITY ZVOLENÉ METODOLOGIE

Přestože cílem této bakalářské práce není široce rozebírat technologie šíření video obsahu prostřednictvím internetu, nýbrž ilustrovat současný trend cesty diváka za audiovizuálním obsahem, cítím potřebu krátkého shrnutí technologických možností sdílení audiovizuálního obsahu na internetu. Ten může mít oficiálního distributora, proto budu tuto možnost nazývat oficiálními médii, nebo naopak pochází z platforem, jejichž obsah porušuje autorská práva. Dále je budu označovat jako neoficiální media. Postřehy k této práci vycházejí z dlouhodobého sledování problematiky na českých i zahraničních webových stránkách, diskuzích, blozích a na sociálních sítích.

³ Murphy, Richard, EU Robin Hood tax would boost growth, say experts, [online] 7. 2. 2012, cit. 22. 12. 2012, dostupné z < <http://www.taxresearch.org.uk/Blog/2012/02/07/eu-robin-hood-tax-would-boost-growth-say-experts/>>.

3. STRUČNÁ HISTORIE TELEVIZE VE SVĚTĚ A V ČESKÉ REPUBLICE

Ačkoli se dá vývoj televize a technologické pokusy přenosu obrazu se dají vysledovat hlouběji v minulosti, vznik televize se datuje až k 6. lednu 1884, kdy Paul Gotlieb Nipkiow v Německu získal patent č. 30 105 na elektrický teleskop, tzv. Nipkowův kotouč s otvory uspořádanými ve spirále, který mohl obraz rozkládat na řádky složené z jednotlivých segmentů obrazu, které na výstupu z fotobuňky vytvářeli elektrický proud, jehož okamžitá hodnota odpovídala jasu jednotlivých segmentů obrazu. Tento přístroj měl pouze 16 řádek a obraz byl velký 4 x 4 centimetry a průměr použitého kotouče v takovém přístroji musel být 4, 6 metru. Přestože byl prostředek k rozložení a opětovnému složení obrazu byl již znám, naráželi tehdejší vědci na mnoho technických problémů ⁴

Termín televize byl poprvé použitý v roce 1900 na mezinárodní výstavě Expo v Paříži, jako její vynálezce se považuje John Logie Baird, který využil Nipkowova kotouče, přístroj měl stále obrovské rozměry, ale obraz byl rozložen na 30 řádku a velikost obrazovky čítala 5 centimetrů. V lednu roku 1926 prezentoval členům britského Royal Institutu černobílou mechanickou televizi a v srpnu téhož roku získal licenci Bairdovy společnosti pro pokusné vysílání. Ovšem až 30 září roku 1929 začíná Baird vysílat podle licence sdílet vysílací prostor s radiem BBC pravidelně, každý všední den v čase od 23:00 do 23:30

V Československu se radioamatéři, jejichž pokusy motivoval časopis Radioamatér a v něm uveřejněné informace o tzv. elektrickém vidění na dálku. „tyto pokusy prováděl maďarský fyzik Denes von Mihály v Berlíně ... jsou dochována písemná svědectví o Františku Pilátovi, pozdějším poválečném řediteli filmového studia Barandov, který ještě jako student techniky sestrojil televizní přijímač a zřejmě jako první, v Československu přijímal experimentální Bairdovo „třicetřádkové“ vysílání“. Historikové ovšem zásluhy za počátek televizního vysílání v Československu připisují rodákovi z Plzně profesor Jaroslavu Šafránkovi, který po studiích ve Štrasburku, v roce 1922, kde se pod vedením profesora P. E. Weisse seznámil s problematikou studia magnetických vlastností slitin kovů. Výsledky, ke kterým docházel, publikoval v odborných francouzských i domácích časopisech, na jejich základě v roce 1927 habilitoval z teoretické fyziky Univerzity Karlově v Plzni, kde později založil fyzikální ústav Lékařské fakulty. Pod jeho vedením započal v roce 1928

⁴ „Připomeňme si, že elektronka jako prostředek zesílení jasu byla vyvinutá až na základě objevu žárovky T. A. Edisona z roku 1883.“

Šafránek, Jaroslav, výročí narození, Oficiální časopis Akademie věd ČR, [online] 15. 2. 2001, cit. 22. 12. 2010 dostupné z <<http://abicko.avcr.cz/archiv/2000/4/obsah/jaroslav-safranek-23.-5.-1890-plzen-23.-8.-1957-spalene-porici-110.-vyroci-narozeni.html>>.

v pražském fyzikálním ústavu vývoj a v roce 1935 byl zhotoven první přístroj, který Šafránek s kolegy veřejně prezentoval. Vývoj ovšem přerušila válka, po uzavření vysokých škol a zničení laboratoří a zařízení na Karlově Univerzitě se již Šafránek k vývoji televize nevrátil. První pokusné vysílání televize v Československu se konalo 23. 3. 1948 v Tanvaldě, kde měla za války pokusné laboratoře německá firma Frensh⁵. ... Skupina vědců z Vojenského technického ústavu zde uskutečnila veřejný pokus o vyvinutí kamerového řetězu potřebného pro režijní a technické zpracování televizního signálu. Tento kamerový řetěz byl použit na Mezinárodní výstavě rozhlasu MEVRO v Praze „kamera zde snímala dění v improvizovaném studiu a obraz i zvuk bylo možné sledovat na monitorech v přilehlých prostorech⁶. Zkušební televizní vysílání bylo zahájeno 1. Května 1953 „z prvního vysílání se zachovaly hlasatelské úvody na 35 milimetrovém zvukovém filmu, které nemohly být při slavnostním vysílání spuštěny, protože se porouchal filmový snímač. Proto byl požádán o vystoupení herec František Filipovský, který ve studiu přečetl Mošňův monolog Harpagona, z Moliérovi komedie Lakomec .. toto vystoupení bylo natočeno na 35 milimetrový film bez zvuku“ Za deset let v květnu roku 1963 bylo z petřínského vysílače zahájeno první pokusné barevné vysílání, které bylo o dalších deset let později v roce 1973 zahájeno pravidelně. Do roku 1980 přesáhl počet majitelů televizních koncesí číslo 4 291 633⁷. Plátcí těchto poplatků, které eviduje Česká televize ubývají od roku 2009, kdy jich bylo 3 638 984 a v roce 2012 již Česká televize evidovala pouze 3 585 000 plátců koncesí a analytik poradního sboru ředitele České televize, Milan Šmíd upozorňoval na fakt, že mnoho diváků sleduje televizní programy přes počítač, „což je jev, na který dosud česká legislativa nezareagovala“⁸

⁵ Šmíd, Milan, příloha časopisu Louče, [online] 5. 2. 2010, cit. 22. 12. 2010, dostupné z <
<http://www.louc.cz/pril01/p33his1.html> >.

⁶ Peterka, Jiří, jak se daří zábavnímu průmyslu?, [online] 23. 4. 2012, cit. 22. 6. 2012, dostupné z <
<http://www.lupa.cz/clanky/jak-se-dari-zabavnimu-prumyslu/>>.

⁷ Jiráček, Jan - Köpplová, Barbara. Média a společnost. In: Média a společnost. 1. vyd. Praha: Portál, 2003, cit. 22. 3. 2012

⁸ Šmíd, Milan, příloha časopisu Louče, [online] 15. 2. 2012, cit. 23. 12. 2012, dostupné z <
<http://www.louc.cz/pril01/p33his1.html> >.

4. HISTORICKÉ PŘÍKLADY OHROŽENÍ AUDIO-VIZUÁLNÍHO UMĚNÍ Z HLEDISKA NOVÝCH TECHNOLOGIÍ

Například již počátkem minulého století americký kapelník a dirigent John Philip Sousa, silně brojil proti možnostem záznamu a posléze i reprodukce zvuku, v domněnku že to zcela zničí poslech „živé hudby“. Proto také nechtěl se svým orchestrem pořizovat žádné nahrávky. V roce 1906 si na to stěžoval u amerického Kongresu, kde na adresu záznamových zařízení prohlásil, že: “Tyto mluvící stroje zruinují rozvoj hudby jako umění“⁹

Velkou obavu za zánik celého filmového průmyslu měl svého času i známý vynálezce Thomas Edison. Ten ve své době vyráběl a úspěšně prodával tzv. kinetofon, umožňující sledovat „pohybující se ozvučené obrázky“ jedné osobě skrze kukátko. K záměru přeměnit kinetofon tak, aby obraz mohl být promítán, a díky tomu jej mohlo sledovat více lidí, se ale stavěl velmi skepticky. “Ne, kdybychom vyrobili takový promítací stroj, po jakém voláte, všechno bychom zničili. My dnes vyrábíme naše stroje pro peep show (míněno: kinetofony), prodáváme jich hodně a dobře na nich vyděláváme. Kdybychom vyrobili promítací přístroj, v celých Spojených státech se najde využití nejvýše tak pro deset těchto strojů. Ale s tolika stroji ukážete obrázky všem lidem po celé zemi – a tím by bylo po našem byznysu. Proč zabíjet slepci, která snáší zlaté vejce?”¹⁰ Konkurenci v oblasti filmu do značné míry znemožňoval právě tento Edisonův patent. Z toho důvodu se mnozí filmaři přesouvali na západní pobřeží USA, aby unikli mimo jiné této regulaci. Thomas Edison založil společnost Motion Pictures Patents Company, aby mohl uplatňovat svá práva z patentů. „Leden 1909 byl stanoven jako nejzazší termín k tomu, aby všechny společnosti splnily licenční podmínky. V únoru nelicencovaní psanci, označující se za nezávislé, protestovali proti trustu a pokračovali v činnosti, aniž by se podrobili Edisonovu monopolu. V létě 1909 bylo hnutí za nezávislost v plném proudu, producenti a majitelé kin používali ilegální vybavení a filmový materiál z dovozu k vytvoření svého vlastního nezákonného trhu. Protože země zažívala obrovský nárůst počtu biografů, Edisonova patentová

⁹ Donát, Josef, Pohled do historie náhradních odměn autorů v souvislosti s rozmnožováním autorských děl pro osobní potřebu, [online] 18. 5. 2007, cit 22. 6. 2012, dostupné z < <http://www.epravo.cz/top/clanky/pohled-do-historie-nahradnich-odmen-autoru-v-souvislosti-s-rozmnozovanim-autorskych-del-pro-osobni-potrebu-48130.html>>.

¹⁰ Donát, Josef, Pohled do historie náhradních odměn autorů v souvislosti s rozmnožováním autorských děl pro osobní potřebu, [online] 18. 5. 2007, cit 22. 6. 2012, dostupné z < <http://www.epravo.cz/top/clanky/pohled-do-historie-nahradnich-odmen-autoru-v-souvislosti-s-rozmnozovanim-autorskych-del-pro-osobni-potrebu-48130.html>>.

společnost se rozhodla reagovat na hnutí nezávislých zformováním násilnické dceřiné společnosti známé jako General Film Company, zaměřené na bránění přístupu nelicencovaným nezávislým. General Film svými legendárními donucovacími postupy konfiskoval nelicencované vybavení, ukončil dodávky zboží pro kina, která promítala nelicencované filmy, a efektivně monopolizoval distribuci pomocí akvizice všech filmových obchodů, kromě jediného, jenž patřil nezávislé společnosti Williama Foxe, který vzdoroval trustu dokonce i po tom, co byla jeho licence zrušena. Proti nezávislým filmařům bylo postupováno velmi rázně. Mezi zástupce „nezávislých“ a „napstery“ dané doby patřila například i společnost Fox. Až po přesunu do Kalifornie mohli tvořit bez obav z postihu porušování zákonů. Patenty byly v té době časově omezeny na pouhých 17 let. Patenty vypršely dříve, než v Kalifornii bylo možné efektivně vymáhat ochranu patentů. Tak se zrodil nový Hollywoodský filmový průmysl.¹¹ Průmysl, který teď velmi tvrdě postupuje proti novodobým pirátům a který svoji relativně nedávnou minulost však už v mnoha případech žalob proti novějším pirátům nebere v potaz, velmi silně prosazuje ochranu autorských práv.¹²

V případě rádia to bylo podobné a ještě zhruba do roku 1930 v USA platilo, že před každou hudební skladbou v rozhlasu muselo zaznít, že je přehrávána díky speciálnímu povolení držitelů autorských práv („by special permission of the copyright owners“). Vynutila si to Americká společnost skladatelů, autorů a vydavatelů, která ve své době silně brojila proti rozhlasovému vysílání, které mělo zcela zásadně ohrožovat celý hudební průmysl. Již v roce 1932 tvrdila, že rádio zcela vyřadilo ze hry tradiční distribuční kanály, prodej notových záznamů a gramofonových desek, a zcela zdecimovalo do té doby kvetoucí hudební průmysl. Vývoj technologií ale pokračoval nezadržitelně vpřed, a zábavní průmysl se cítil ohrožen znovu a znovu. Například když přišly první kazetové videorekordéry, filmový průmysl v nich viděl svou zkázu. Tehdejší šéf filmařského družení MPAA (Motion Picture Association of America) Jack Valenti se v roce 1982 proslavil tím, že při slyšení ve Sněmovně amerického Kongresu přirovnal videorekordér ke smrtelnému nebezpečí pro

¹¹ Lessig, Lawrence. Free culture : the nature and future of creativity, New York : Penguin Books, 2004, s. 53-61, cit 22. 4. 2012

Dostupné také z [www: <http://wiki.root.cz/Main/FC1-7>](http://wiki.root.cz/Main/FC1-7).

¹² Graeme Turner, Jinna Tay, Television Studies After TV: Understanding Television in the Post-Broadcast Era, Cambridge: University press, 2009, s. 85-98, cit 26. 3. 2013

filmový průmysl: „Říkám vám, že videorekordér je pro amerického filmového producenta i pro americkou veřejnost to samé, jako Bostonský škrtič pro ženu, která je sama doma.“¹³

Ve stejné době se hudební průmysl začal cítit ohrožen „domácím nahráváním“ na kazetové magnetofony, které mělo „zabíjet hudbu“. Britská odnož IFPI (Mezinárodní federace fonografického průmyslu) proti tomu rozjela kampaň, nazvanou „Home Taping Is Killing Music“ podobně jako jsou dnes rozšířená „virální videa“ na téma stahování zabíjí film¹⁴. Mimochodem, právě kazetová záznamová zařízení (magnetofony a videa) se nakonec stala záminkou pro zavedení a výběr autorských poplatků. A když se podíváme podrobněji do historie, zjistíme, že už tehdy držitelé práv přicházeli s obdobnými požadavky, s jakými přicházejí dnes: chtěli znát jména těch, kteří si kupují kazeťák či videorekordér, a na výrobce a prodejce těchto zařízení chtěli přenést odpovědnost za dodržování jimi držných práv. Nahrávací společnosti požadovali od Vrchního soudu, aby výrobci nahrávacího zařízení zavazovali své prodejce k evidování identity všech nakupujících, kteří zakoupí nahrávací zařízení a takovou evidenci aby pak poskytl k archivaci. V první řadě posuzoval soud otázku, zda výrobci či prodejci zařízení mohli být odpovědní za porušení autorského práva, i když tak nečiní oni sami, ale pouze umožňují jiným tak činit. Soud rozhodl, že tomu tak je. Nicméně také stanovil, že nemůže nutit prodejce zařízení vyzrazovat identitu nakupujících tak, aby produkční společnost mohla ověřit, zda tito nakupující neporušují autorské právo. Dle názoru soudu, i když domácí nahrávání je porušením autorského práva, navrhovaná kontrolní opatření by nepopíratelně kolidovala s právem jedince na nedotknutelnost jeho domova.

Dnes již víme, že nástup magnetofonů a videorekordérů nepřinesl zánik hudebního či filmového průmyslu. Místo toho nyní řešíme otázku toho, zda takovýto zánik přinesou dnešní technologické možnosti, v podobě Internetu, mobilů, multimediálních přehrávačů, online přístupu a možností přenosu i sdílení všeho možného, včetně autorsky chráněných děl hudebního, filmového, knižního či jiného charakteru.

¹³ Donát, Josef, Pohled do historie náhradních odměn autorů v souvislosti s rozmnožováním autorských děl pro osobní potřebu, [online] 18. 5. 2007, cit 22. 6. 2012, dostupné z <<http://www.epravo.cz/top/clanky/pohled-do-historie-nahradnich-odmen-autoru-v-souvislosti-s-rozmnozovanim-autorskych-del-pro-osobni-potrebu-48130.html>>.

¹⁴ ČPS, pirátství je kopírování, [online] 13. 5. 2010, cit 22. 6. 2012, dostupné z <<http://www.youtube.com/watch?v=CbGionVpLF0>>.

5. ZÁKLADNÍ TECHNOLOGICKÉ ZÁZEMÍ PRO ŠÍŘENÍ AUDIO-VIZUÁLNÍHO OBSAHU PROSTŘEDNICTVÍM INTERNETU

Ačkoli je vývoj českých sítí zajímavý a sahá až do 70. let¹⁵, jako zásadní považují až 90. léta kdy se souběžně objevili dva prezentační nástroje pracující na základě vztahu klient – server. Prvním by Gopher, vyvinutý na Minnesotské Univerzitě. Tento server prezentoval svůj informační obsah ve formě hierarchicky strukturovaného seznamu souborů a byl až do roku 1994 velmi oblíbený a zastíňovat druhý nástroj, který dnes všichni velmi dobře známe pod zkratkou, WWW (World Wide Web), vyvinutý Timem Bernersem-Lee ve švýcarském Cernu. V roce byl objeven multimediální klient NCSA Mosaic a počet webových serverů začal rychle narůstat. Existence WWW stránek byla známá, především díky výroční konferenci Internet Society, jejímž centrem se v roce 1994 stala Praha. Zatímco ve světě webové stránky početně předstihly gopherské servery, v České republice byl až do roku 1995 kladen hlavní důraz na výstavbu gopherských serverů, ovšem s globálním vítězstvím webových stránek souvisí následující vývoj peer-to-peer sítí jejichž prostřednictvím dnes mohou uživatelé sdílet obsah s lidmi na celém světě.

5.1. PEER TO PEER SÍŤ

Anglický termín „peer-peer“ nelze pochopit z lingvistického překladu, protože základní slovníková definice tvrdí, že „peer“ je člen britské sněmovny lordů a sloveso „to peer“ znamená dívat se zblízka, či pokukovat. Druhý možný význam termínu „peer-to-peer“ se do anglicky psané odborné literatury dostal v souvislosti s oblastí komunikací, rozlehlých počítačových sítí a práva navazování spojení kdy účastníci mezi sebou iniciují vztah jako „rovný s rovným“ Základním principem výměnných systémů je, "dej a dostaneš". To znamená, že jejich uživatelé nesmí pouze vyžadovat přísun souborů, ale sami musí něčím přispět. Výměnné systémy jsou jedním z fenoménů internetu poslední doby. Ačkoliv mají mnoho odpůrců, kteří proti nim protestují a dokonce podnikají právní kroky proti jejich fungování, na světě jsou desítky milionů jejich spokojených uživatelů. V této kapitole shrnu základní informace o peer-to-peer sítích, popíšu, jak vznikly, jak fungují a jak je mohou uživatelé internetu využívat, také chci naznačit některá právní i uživatelská úskalí takového počínání. Tyto sítě, založené na vzájemné komunikaci mezi uživateli internetu umožňují

¹⁵ Vrabec, Vladimír, pionýrské začátky českého internetu, [online] 10. 9. 2002, cit. 13. 5. 2010, dostupné z <<http://www.lupa.cz/clanky/pionyrske-zacatky-ceskeho-internetu/>>.

výše zmíněným uživatelům mezi sebou sdílet data bez potřeby připojovat se k webovým serverům sdružujícím data, která budu popisovat v další kapitole. „Oblíbeným omylem některých odborníků a obchodním tahem společností provozujících výměnné sítě je zaměňování pojmů "aplikace" a "sít". Zatímco výměnná síť je představována souhrnem aplikací pro výměnu a sdílení souborů založených na stejném protokolu, nebo jej alespoň využívajících, aplikace jako taková síť nepředstavuje.“¹⁶ Aplikace, jejichž souhrn lze nalézt na internetu,¹⁷ pouze zprostředkovávají služby uvnitř sítí. V současné době existuje mnoho protokolů pro sdílení, avšak cílem této práce není technologický rozbor, nýbrž nastínění problematiky nelegálního sdílení audiovizuálního obsahu. „Historie P2P sítí se datuje k roku 1999. Dříve se nejvíce pro přenos dat používaly anonymní FTP servery.¹⁸ Okolo roku 1997 se hlavním prostředkem pro sdílení dat staly instantní messengery, jako je ICQ. Mezi služby messengerů již tehdy patřilo posílání dat. V roce 1999 se hlavním prostředkem pro sdílení dat stala služba Napster, která byla vlastně první P2P sítí“.¹⁹ Síť Napster vyvinul Shawn Fanning student Northeast University v Bostonu, v červnu 1999, a fungovala v období mezi červnem 1999 a červencem 2001²⁰. Program byl původně zamýšlen jako prostředek jednoduššího vyhledávání hudby, ovšem v krátké době se stal první široce užívanou peer-to-peer službou, která měla vpravdě revoluční vliv na způsob užívání Internetu. Technologie umožňovala uživatelům mezi sebou jednoduše kopírovat a distribuovat hudbu ve formátu mp3, čímž obcházela zavedený způsob distribuce hudby. Díky tomu, že byl Napster určen výlučně ke sdílení hudby a byl proveden ve snadno ovladatelném uživatelském rozhraní, stal se postupně obrovským internetovým zdrojem hudby ke stažení. Nainstalování aplikace Napsteru umožnilo sdílet data s kýmkoli, kdo měl tuto aplikaci také nainstalovanou, přesněji to bylo okolo 25 miliónů uživatelů na světě²¹. To byl na tehdejší dobu obrovský počet uživatelů a Napster nezůstal nepovšimnut ze stran protipirátských organizací, respektive nahrávacích studií a 12. června 2000 podala RIAA²² na Napster žalobu o náhradu škody, která měla být způsobena poklesem prodeje zvukových

¹⁶ Váňa, Jan, aplikace v síti, [online] 10. 9. 2010, cit. 13. 5. 2011, dostupné z < <http://www.cnews.cz/sites/sit/files/aplikace/archive/novinky/2010/10zari/.png>>.

¹⁷ Seznam aplikací ke stahování z peer to peer sítí dostupný z < <http://pcworld.cz/internet/prehled-hlavnich-vymennych-p2p-systemu-sdilene-site-stale-strasi-vsechny-producenty-filmu-a-hudby-13864>>.

¹⁸ FTP (File transfer Protocol) je protokol, který umožňuje kompletní práci se soubory na vzdáleném počítači, jako je kopírování, mazání, přejmenování a vytváření adresářů

¹⁹ Karásek, Jáchym, Peer to Peer síť od A do Z: Gnutella a Ates, [online] 18. 7. 2008 10. cit. 13. 5. 2011, dostupné z < <http://www.lupa.cz/clanky/peer-to-peer-site-od-a-do-z-gnutella-a-ares/>>.

²⁰ Obrazový model této sítě, příloha, 1

²¹ výsledky ankety zjišťující uživatelskou rozšířenost peer-peer sítí, kterou zveřejnil internetový časopis Lupa, ze dne 16. 2. 2013, příloha, 2

²² Recording Industry Association of America

nosičů. Součástí žaloby byl i návrh na vydání předběžného opatření, jímž mělo být Napsteru zakázáno poskytování služeb. „Napster však nebyl zcela čistou peer-to-peer sítí vzhledem k existenci centrálního serveru, který udržoval databázi uživatelů a jimi sdílených souborů. Uživatelé se tak po spuštění programu přihlásili k tomuto serveru a program pak poslal serveru informace o sdílených souborech. Případný dotaz na vyhledávání pak šel také přímo k tomuto centrálnímu serveru a jako odpověď program obdržel adresy uživatelů, kteří sdíleli požadovaná data. Systém tedy umožňoval poměrně snadné a rychlé vyhledávání dat, která si pak již uživatelé nahrávali přímo mezi sebou navzájem,²³ ale byl závislý na jednom centrálním serveru, takže k zániku sítě stačilo zrušit pouze tento jeden server. A tak se taky stalo, Napster v červenci roku 2001 zaplatil obrovskou pokutu a zanikl. Dal však základ pro budoucnost P2P sítí. Před nedávnem Napster znovu ožil, tentokrát jako největší prodejce hudby na světě.

5.2. BITTORRENT

Vývojář Bram Cohen 2. 7. 2001 ohlásil možnost využívání jeho nového programu pro sdílení velkého množství dat tak, aby většina zátěže nebyla na jednom serveru a nebyla tím pádem závislá na jednom připojení k internetu. Při distribuci pomocí BitTorrentu jsou soubory (může jich být víc) rozděleny na menší bloky (jejich velikost resp. počet lze nastavit, obvykle mají okolo 250 kB). Uživatel s hlavním serverem komunikuje pouze kvůli informacím o požadovaných datech. Uživatel z hlavního serveru získá soubor s příponou torrent, který otevře ve specializovaném programu,²⁴ ten vyčte ze souboru metadata, což jsou například názvy jednotlivých souborů, také jejich velikost a hlavně adresa cílových souborů.²⁵ V dalším kroku začne program vyhledávat další uživatele, kteří stahují ten samý torrent, čím větší je množství uživatelů stahujících stejný soubor, tím je rychlost stahování vyšší. Po stažení všech částí souboru ho začne program sdílet data s ostatními uživateli²⁶. Protože velké množství uživatelů začalo BitTorrent využívat ke sdílení obsahu chráněného autorským zákonem, získal si spoustu nepřátel, a to hlavně u filmových studií a nahrávacích

²³ Topka, Petr, významné spory ohledně peer to peer sítí v zahraničí, [online] 7. 11. 2006, cit. 2. 2. 2012, dostupné z <<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=1931571>>.

²⁴ Více o těchto programech a základní informace se jich týkající jsou dostupné z <<http://www.torrent-download.cz/torrentdownload.php>>.

²⁵ Balcar, Petr, seznam trackerů pro stahování v síti bit torrentů, [online] 15. 3. 2007, cit. 2. 2. 2012, dostupné z <<http://www.pc-guru.cz/seznam-trackeru-pro-stahovani-v-siti-bit-torrent>>.

²⁶ Grafický model BitTorrentu, příloha, 3

společností. Ty několikrát provedly právní kroky jak proti samotnému serveru a jeho Trackerům, tak proti samotným uživatelům. Uživatelé sice zákon neporušují samotným stažením souboru, ale jeho další nabízení je protiprávní. Zde je třeba mít na paměti, že Tracker kromě udržování a distribuce informací také sdružuje informace o stahujících uživatelích. Může vytvářet i různé statistiky, nebo nabízet vyhledávací funkce na webu, ale především vytváří přehled o stavu uživatelů, tedy i jejich IP adresy. Jako důkaz rozšíření využívání BitTorrentu přikládám výsledky anonymní ankety internetového časopisu Lupa.cz. Na otázku užívání BitTorrentu odpovědělo 1238 čtenářů, z těchto ho využívá 77% a pouhých 7% dotazovaných jej nevyužilo nikdy.²⁷

5.3. WEBOVÁ ÚLOŽIŠTĚ

„Webové úložiště je server, který umožňuje svým uživatelům ukládat data na svou diskovou kapacitu, aby byla dostupná pro toho, nebo jiného uživatele kdekoliv a kdykoliv pomocí dostatečně rychlého internetového připojení.“²⁸

Webová úložiště jsou oproti torrentům rozebíraným v předchozí kapitole jednodušší a právě proto se v posledních letech těší obrovské popularitě. K takovému sdílení totiž uživatel nepotřebuje žádný specializovaný software, vše obstarává běžný webový prohlížeč. Jako první masově rozšířené webové úložiště můžeme pokládat německý projekt RapidShare, který byl spuštěn Bobby Changem ve Švýcarsku v květnu roku 2002. Jako místo pro nahrání a stažení souboru je hojně využíván především ve světě, ale i v Česku se stal populárním. Hlavní příjem takových serverů plyne z prodeje tzv. Premium účtů, což je způsob, kdy uživatel musí na webové úložiště přihlásit a po té může požadovaný soubor stahovat okamžitě, bez čekání, zatímco majitel Free účtu se nepřihlašuje, ale na stažení požadovaného souboru si musí počkat i několik desítek sekund, rychlost stahování souboru není stabilní, jako v případě Premium účtu. A uživatel musí po každém stažení počkat 15 minut, aby mohl stahovat dál. Webová úložiště jsou velmi často zneužívána pro sdílení nelegálních souborů a pirátských kopií a právě proto jejich provozovatelé vedou táhlé soudní spory týkající se právní odpovědnosti uživatelů. Z případu žaloby podané na server RapidShare, která začala v roce 2008 a skončila v roce 2012 vyplívá dvojí závěr:

²⁷ Anketa, uživatelská rozšířenost Bittorrentu, [online] 16. 2. 2010, cit. 2. 2. 2013, příloha, 4

²⁸ Hladký, Miroslav, webová úložiště, [online] 14. 12. 2010, cit. 2. 2. 2012, dostupné z <<http://www.fd.cvut.cz/personal/hladkmir/index.html>>.

1. „Na jedné straně je poskytování file-hostingových služeb přípustné a legální, a to i za těch okolností, kdy poskytovatelé těchto služeb nabízejí placené „premium“ konta nabízející rychlejší stahování souborů, zatímco jejich upload (ukládání) je zásadně zdarma. Na obchodní model poskytovatelů těchto služeb nelze pohlížet pohledem „presumpce viny“, přestože na jejich serverech často dochází k neoprávněným zásahům do autorských práv, když jsou tam zpřístupňována ke stažení autorská díla bez souhlasu nositelů práv k těmto dílům.
2. Na druhé straně však není dostatečné, když poskytovatel file-hostingových služeb v případě znalosti o konkrétním zásahu do autorských práv pouze zablokuje možnost stažení konkrétního souboru s tímto dílem. Naopak je jeho povinností přijmout preventivní a kontrolní opatření vedoucí k zamezení dalších zásahů do práv ke konkrétnímu autorskému dílu, včetně filtrování názvů souborů, manuální kontroly podezřelých souborů a namátkové kontroly tzv. torrent stránek.“²⁹

Tyto závěry lze vztáhnout i na prostředí českého autorského práva, které má v tomto bodě mezeru a autoři či vlastníci autorských práv by se mohli domáhat náhrady škody a jiných nároků vůči provozovatelům webových úložišť.

5.4. MEGAUPLOAD

Megaupload kopíruje původní nápad RapidShare, tento někdejší největší server pro sdílení dat na internetu byla internetová společnost založená Kimem Schultzem v roce 2005 v Hong Kongu. Megaupload poskytovala uživatelům možnost si nejenom ukládat a zobrazovat soubory, ale také mezi uloženými daty jednoduše vyhledávat požadovaný obsah. Tento server zmiňuji protože soudní spor, který logicky vznikl kvůli sdílení warez³⁰ obsahu změnil situaci na scéně a výrazně ovlivnil počet českých pirátských stránek sdílející audio-vizuální pirátský obsah pocházející právě z tohoto úložiště. 18. 11. 2011 byl tento webový server odstaven a tisíce lidí ztratilo přístup ke svým uloženým datům. Zakladatel Kim Schulz a 7 dalších zaměstnanců bylo obviněno z porušování autorských práv a škoda

²⁹ Otevřel, Petr, rozsudek RapidShare a právní aspekty file-hostingových služeb, [online] 17. 2. 2013, cit. 2. 2. 2013, dostupné z <<http://www.pravoit.cz/article/rozsudek-rapidshare-a-pravni-aspekty-file-hostingovych-sluzeb>>.

³⁰ Warez je termín počítačového slangu označující autorská díla, se kterými je nakládáno nelegálně, zejména v rozporu s autorským právem.

způsobená sdílením autorského obsahu byla vyčíslena na 175 milionů dolarů (přes 3,5 miliardy Kč).³¹ Autor webu byl po zaplacení kauce, jejíž výše nebyla zveřejněna, propuštěn z vězení a změnil politiku fungování serveru tak, že zakázal veřejné sdílení obsahu. Server MegaUpload se tedy proměnil v server Mega, ten byl spuštěn téměř přesně rok po zrušení původního serveru 20.1 2013

5.5. ULOŽTO.CZ

K neznámějším z českých webových úložišť³² bezesporu patří webová stránka Uložto.cz, ta byla společností Nodus Technologies spuštěna 5. 5. 2007, oficiálně je ve společném vlastnictví Jana Karabiny a Stanislava Pacana a podle neoficiálních informací³³ měla za rok 2011 finanční obrát přesahující 60 milionů Kč. Tato služba vydělává na reklamních banerech a zpoplatněném rychlém stahování obsahu uloženého na serveru. zUložto.cz nabízí zcela zdarma bez nutnosti registrace možnost stažení až 800 megabitů dat. Při registraci uživatel získá možnost neomezeně vkládat a stahovat všechny soubory bez ohledu na velikost souboru ani počet stahujících uživatelů, jediným limitem se tedy stává individuální rychlost připojení. Nahraný soubor si může stáhnout každý, kdo zná jeho unikátní adresu, nebo ho může vyhledat ve veřejném katalogu. Právě toto vyhledávání je trnem v oku producentů. Uložto.cz nově nabízí registrovaným majitelům účtu zvláštní formulář pro hlášení závadného obsahu a taky slibuje zvýšení počtu osob věnujících se namátkovému monitoringu obsahu. Tato opatření uložto zavádí jako reakci na žalobu podanou na podzim roku 2011 Českou pobočkou Mezinárodní federace fonografického průmyslu (dále jen IFPI) podobně jako u úložišť rozebíraných v předchozích kapitolách se provozovatelé dlouhodobě brání tím, že autorsky chráněná díla na web nevkládají oni, ale majitelé prémiových účtů a že závadný obsah na upozornění odstraňují. Ačkoli situace zpočátku vypadala jako začátek prvního soudního střetu kvůli pirátskému obsahu na

³¹ Otevřel, Petr, rozsudek RapidShare a právní aspekty file-hostingových služeb, [online] 17. 2. 2013, cit. 2. 2. 2013, dostupné z <<http://www.pravoit.cz/article/rozsudek-rapidshare-a-pravni-aspekty-file-hostingovych-sluzeb>>.

³² Čížek, Jakub, Přehled českých webových služeb pro snadné sdílení dat, [online] 13. 5. 2010, cit. 25. 3. 2012, dostupné z <http://www.zive.cz/Clanky/Prehled-ceskych-webovych-sluzeb-pro-snadne-sdileni-dat/sc-3-a-141698/default.aspx#utm_medium=selfpromo&utm_source=zive&utm_campaign=copylink>.

³³ Tato informace byla administrátorem 10. 11. 2011 uveřejněna na webové stránce ve 13:00 v 15:00 toho samého dne byla již tato informace z webu stažena

internetu místo toho 2. 2. 2012³⁴ došlo k setkání zástupců Uložto a ředitelkou České pobočky Mezinárodní federace fonografického průmyslu Petrou Žižkovskou. Obě strany se po tomto setkání snaží dojít ke společné dohodě, jednou ze stále projednávaných variant je udělení licence k užití obsahu, který se na Uložto vyskytuje za poplatek, tedy zveřejnění obsahu se souhlasem majitelů autorských práv a uložto.cz by se z hlediska IFPI stal další z legálních servisů na českém trhu. V souvislosti s touto rýsující se dohodou Žižkovská oznámila, že připravuje žaloby na další servery, jejichž prostřednictvím uživatelé sdílejí pirátský obsah. Nekonzkretizovala, o které servery se bude jednat, řekla pouze „známe je všichni“³⁵

6. DEFINICE TELEVIZE V DNEŠNÍM KONTEXTU

Amanda Lotzová v úvodu své knihy *The television will be revolutionized* odpovídá na otázku, co dnes znamená televize, takto:

„Televizi nelze zkoumat samostatně jako technologickou entitu ... ale vždy především v kontextu její společenské role, významu a také kontextu.“ Přesunutí těžiště výzkumu médií od jejich obsahu směrem ke kontextu jejich konzumace je charakteristické pro recepční etnografii, jejímiž představiteli jsou i David Morley a Roger Silverstone: „Význam televize, tj. významy textů i technologie, musí být chápány jako vlastnosti kontextualizovaných praktik publika“ Jak vyplývá z výzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění, obyvatelé České republiky tráví konzumací televizních obsahů dlouhodobě největší procento svého volného času (tedy času, který zbude po odečtení času stráveného spánkem a prací). Například v roce 2009 uvedli respondenti, že tráví „sledováním televize“ 41 % volného času³⁶.

Pro všechny příjemce je určen stejný obsah vysílání. Signál nemůže být nijak diferencován a přizpůsoben individuálním požadavkům zákazníků. Z důvodu absence zpětné vazby a omezené kapacity pro přenos obsahu, může tradiční způsob televizního vysílání nabízet

³⁴ Matějček, Petr, Uložto míří k legalizaci, ostatním hrozí žaloby, [online] 3. 2. 2012, dostupné z <<http://www.ceskapozice.cz/domov/pravo-bezpecnost/ulozto-miri-k-legalizaci-ostatnim-hrozi-zaloby>>.

³⁵ Matějček, Petr, Uložto míří k legalizaci, ostatním hrozí žaloby, [online] 3. 2. 2012, dostupné z <<http://www.ceskapozice.cz/domov/pravo-bezpecnost/ulozto-miri-k-legalizaci-ostatnim-hrozi-zaloby>>.

³⁶ Tisková zpráva CVVM prezentující výsledky výzkumu. [online] 22. 9. 2011, dostupné z <http://www.cvvm.cas.cz/upl/zpravy/100994s_oz100114.pdf>.

pouze tzv. lineární služby. Lineární služby obsahují dané vysílací schéma určené vysílatelem, které je totožné pro všechny příjemce. Oproti tomu nelineární služby nabízejí uživatelům individuální služby na základě jejich preferencí. Z komerčního hlediska tato tradiční technologie vysílání neumožňuje individuální reklamu, která by byla přizpůsobována konkrétním divákům. Všechny tyto technologické inovace mají jedno společné – rozšiřují uživateli možnosti, jak televizi konzumovat. Z tohoto pohledu je penetrace televizních obsahů do internetového prostředí jen další technologickou inovací, dalším pilířem, na který budou navazovat další novinky.

V další části této bakalářské práce představím základní internetové projekty věnující se distribuci online-videa, protože video-půjčovnu české televize a nově vzniknuvší platformy oficiálních televizních médií reflektuje ve své práci Martin Čepička³⁷. Mohu se soustředit na projekty pohybující se na hraně zákona a na webové stránky s autorským audio-vizuálním obsahem.

7. MUVI.CZ (dostupná na www.muvi.cz)

Stránka Muvi.cz byla založena Miroslavem Veselým a Marií Plockovou koncem roku 2008, tedy ve stejném roce jako stream.cz, který ve své práci video na českém internetu popisuje Petr Horák. Hlavní motivací pro založení stránek Muvi.cz bylo to, že skupina profesionálních filmařů natáčela pro svoji zálibu pilotní díly různých pořadů a nabízela je televizím. Některé, byly přijaty do televizní produkce, třeba jako pořad proměna, v němž dobrovolnice z řad divaček prodělá změnu účesu a líčení a na konci je 16 dílů tohoto pořadu odkoupila televize Barandov. Tato skupina dál pracovala na námětech a distribuovala je divákům právě prostřednictvím Muvi, ovšem po 2 letech fungování serveru v roce 2011 museli provozovatelé stránek Muvi.cz z kvůli nákladům na výrobu filmů a provoz webových stránek přestat zařazovat pouze vlastní pořady, ale začínají prostřednictvím spolupracovníků vyhledávat i cizí videa. Tato videa vyhledávají čtyři administrátoři serveru a diváci mají možnost je na videa upozornit, popř. na web umístit. Tv Muvi je financována pouze z reklamy - patří pod mediální agenturu Goldbach a je pod

³⁷ Čepička, Martin. Konzumace televizních obsahů s využitím alternativních zobrazovacích zařízení a internetu. is.muni.cz [online]. 2. 1. 2012. [cit. 2012-02-03]. 237 stran, dostupné z <http://is.muni.cz/th/216231/fss_m/cepicka_216231_mgr_final_038pl.pdf>

oficiálním měřením na Netmonitoringu,³⁸ podle výsledků měření má webová stránka Muvi.cz 33 855 uživatelů, kteří průměrně během návštěvy stráví 11 minut 27 sekund sledováním obsahu. Stránka je propagovaná hlavně pomocí sociálních sítí - hlavně prostřednictvím facebooku. V roce 2011 se nezměnil jenom nabízený obsah, ale také stránky samotné. Mnoho lidí si povšimlo podobnosti mezi weby Stream.cz a Muvi.cz. Na stránkách internetového magazínu Lupa hlasovala 785 čtenářů o otázce: Čím to, že je Muvi tak podobné Streamu? 2% z nich mají za to, že je podoba náhodná. 3% čtenářů podobnost nevidí vůbec. 13% čtenářů vidí inspiraci v dnes běžně využívaném průmyslovém standardu a 82% hlasujících jsou toho názoru, že je server okopírován. Také to však může být způsobeno tím, že František Buřič, který stránky Muvi.cz vytvořil je jeden z bývalých vývojářů Stream.cz. toto může vést k rozsáhlému soudnímu sporu, protože provozovatelem Streamu.cz je doména Seznam.cz její provozovatelé toto cítí jako zásah do autorského práva.

Muvi.cz nabízí již zmíněné dva druhy obsahů. Jeden produkovaný samotnými uživateli a druhý natočený štábem muvi.cz.

8. FILM 1 (dostupná na www.film1.cz)

Film 1 vznikl ve stejné době, kdy začínala tv Muvi, Stream, nebo Youtube.com., oproti zmíněným stránkám, jejichž obsah je mnohohrstevný s kolísavou úrovní, se film1 vymezil na publikování filmů, autorských děl, která splňují kritéria kvality a na něž má jejich autor kompletní práva, včetně hudebních práv. Tyto filmy mohl divák dříve vidět pouze výjimečně na příležitostných festivalech, nebo stránkách autorů. Webový prostor pro Film1 poskytl Tomáš Fungáč z firmy Terra Broadcasting systém a technického zabezpečení se ujal Josef Šnajdr. Terra Broadcasting tehdy experimentálně vysílala v začínajícím formátu HD, avšak vzhledem k jeho malému rozšíření mezi filmaři se tento formát zdál příliš limitující, proto je na Film1 podporované standardní video formáty, které jsou mezi filmaři rozšířené. Film1 ukázal, jak při využití moderních technických prostředků, lze propagovat a účinně popularizovat nezávislý či amatérský film. Po třech letech provozu tento portál distribuuje více, než dvě stovky snímků, které lze přehrát (streamovat) nebo stáhnout.

³⁸ Internetový server NerMonitor.cz pravidelně poskytuje zadavatelům reklamy pro mediální plánování kampaní data o návštěvnících webových serverů na českém internetu, [online]. 2011, cit. 22. 2. 2013, dostupné z <<http://www.netmonitor.cz>>

Měsíčně navštíví Film1 kolem 5 tisíc diváků, kteří prohlédnou asi 20 tisíc stránek. Statistická data ovšem nepodchycují standardní vysílání, které přejímá několik desítek dalších webových stránek (zahraničí nevyjímaje) a také některé kabelové televize, nemohu uvést ani konkrétní výzkum, z něhož pochází tato informace, protože mi tyto údaje poskytl Petr Vaňek v internetovém rozhovoru 14. 3. 2012³⁹. Kromě archivování amatérských filmů také provozovatelé stránek Film1 pořádají stejnojmenný filmový festival. Smyslem této akce je především poděkovat autorům, že se účastnili tohoto projektu a tím tak pomohli, jednak svým filmům, ale i ostatním filmům, které zase vidělo o pár tisíc diváků víc. Navíc umožnili rozšíření široké obce těch, kteří si již nemyslí, že amatérský film je video za svatby. Provozovatelé stránek ovšem stále nevyřešili otázku financování provozu stránek. Zaplnění webu reklamou, není cesta, kterou by se chtěli pouštět a možnost přijímání dárcovských sms od uživatelů stránek odmítají z hlediska dalšího přerozdělování příspěvků mezi samotnou stránku a agenturu zprostředkovávající dárcovskou možnost. Proto do dnešních dní stránka funguje jako nezávislý underground. Zpestření nabídky F1 také přišlo od Petra Láška -autora měsíčníku Amatfilm. Po prvních nejistých krocích získal magazín postupnějistou standardní úroveň a na konci léta 2010 oslovili Film1 pořadatelé Aerokraťasu, zda by nebylo možné umístit soutěžní snímky na web Film1.

9. KINOTIP (dostupný z www.kinotip.cz)

Dle analýzy serveru Alexa.com je KinoTip. cz 107. nejnavštěvovanějším webem v Česku a 181 na Slovensku. Servertip.cz je dle stejné metodiky je až 1399. Hrubý odhad Google Trends ukazuje, že počet unikátních návštěvníků Kinotipu od podzimu vytrvale klesá, i tak je jich denně stále okolo 150 000, v případě Servertipu jsou čísla stabilně desetkrát nižší. Tato stránka poskytující odkazy na úložiště mnohdy nelegálních audio-vizuálních obsahů byla založena 2. 2. 2009 Čestmírem Zemanem. Na webu chybí jakákoliv informace nebo počítadlo nashromážděných financí, a na mé dotazy vedené pomocí formuláře nikdo nereagoval a časem administrátoři a moji opětovnou snahu o komunikaci reagovali prohlášením, že mi nemohou poskytnout žádnou z potřebných informací kvůli strachu z jejich zneužití třetí osobou. Z tohoto důvodu většinu potřebných informací čerpám z údajů zveřejněných na této webové stránce a z článků internetových periodik Lupa.cz, Pirátské

³⁹ Rozhovor s Petrem Vaňkem, 14. 3. 2012, příloha, 5

Noviny.cz a Cnews.cz . Vize KinoTipu.cz je jasná, chtějí divákům denně nabídnout možnost vybrat si z neomezeného výběru audio-vizuálního obsahu, konkrétně filmů a seriálů, jejichž nabídka je denně aktualizovaná. V současné době začal tento server spolupracovat s projektem ServerTip.cz, úložištěm, které obsahuje rozcestník na další služby serveru a divák má možnost vybrat si z kategorií: porno videa, herci, online televize, online televize zdarma, porničko, online pařby, filmy v mobilu, kinotip, divx filmy online online tv. Ve všech těchto kategoriích má klient stránek možnost streamovat a stahovat takřka neomezené množství videa, ale dál se budu v práci soustředit pouze na KinoTip.cz. Spojení KinoTipu s úložištěm servertip.cz připomíná velkou kauzu MegaUploadu i úložiště s vlastním přehrávačem Megavideo. Služby poskytované Kinotipem.cz jsou založené na sdílení souborů ze zahraničních webových serverů a to především ze stránky Megaupload, která byla 20. ledna 2012 americkou FBI zablokována a tohoto se zalekli provozovatelé dalších podobně fungujících serverů a začali mazat všechna videa. Tímto jednáním neúmyslně z KinoTipu vytvořili jeden velký nefunkční web. Podle prohlášení administrátorů kinotipu.cz do té doby nabídli divákům zdarma více než 7490 filmů, 5948 divx filmů, 13825 filmů ke stažení, 22466 epizod seriálů a 12988 videí pro dospělé. Ovšem kvůli zrušení zdrojových serverů je web z větší části nefunkční a tím pádem přišel o veškeré provize z reklam, jimiž se financoval provoz webu. Administrátoři tedy veřejně oznámili, že peníze na provoz budou mít do 15. března 2012 a požádali návštěvníky stránek o finanční podporu na provoz.⁴⁰ Není jisté, jestli stránka získala nějakého jiného mecenáše, nebo jestli byla divácká podpora natolik silná, ale je pravdou, že web k dnešnímu datu stále funguje. Administrátoři sice ještě neobnovili ztracený obsah a náhodnými testy jsem zjistila, že i většina vložených přehrávačů pouze hlásí, že soubor už byl smazán. To se ovšem netýká těch ze Servertipu.cz. a stále přibývajícího aktuálního i staršího obsahu. Administrátoři při žádosti o finanční podporu vydali toto prohlášení:

1. Obsah Vám budeme dovávat opět my, KinoTip tým.
2. Zaručíme Vám denně desítky nových filmů a seriálů.
3. ServerTip.cz neručí za obsah, který na něj nahráli uživatelé.
4. Proto se nemusíte bát, že by měl ServerTip.cz do budoucna díky nám potíže a že by obsah mohl zmizet.

⁴⁰ Printscreen stránky KinoTip ze dne 15. 3. 2012, příloha, 6

Dále sdělují, že případné poskytnuté finance rozdělí mezi weby Kinotip a Servertip, který v současné době nemá dostatečnou rychlost připojení a proto je načítání videa pomalé. Toto by měli divácké příspěvky vyřešit. Ovšem vzhledem k tomuto manifestu, hlavně kvůli bodům číslo 3 a 4 spolupráce s úložištěm Servertip vyznívá tak trochu alibisticky jako snaha o vytvoření serveru s vlastními pravidly, právě protože se ze zahraničních serverů ztrácí obsah. Ale pokud obsah opravdu nahrává tým Kinotipu, jak administrátoři tvrdí, hrozí jim kvůli porušování autorského zákona trestní stíhání. Samotná předsedkyně české protipirátské unie na toto 16. 7. 2009 reagovala dopisem, který administrátoři Kinotipu zveřejnili na samotné stránce:

„Výzva k odstranění příspěvků porušujících autorská práva a ukončení působení škody

Vyzýváme vás k ukončení protiprávního stavu, kdy ke škodě nositelů práv k audiovizuálním dílům a zvukově obrazovým záznamům umožňujete na internetové stránce na adrese <http://www.kinotip.cz/spouštět> a prohlížet soubory obsahující neoprávněné rozmnoženiny audiovizuálních děl, které byly na veřejnou počítačovou síť internet umístěny bez souhlasu nositelů práv zastoupených Českou protipirátskou unií. Tímto svým jednáním se přímo dopouštíte neoprávněného užití díla jeho sdělovacím veřejnosti podle § 12 odst. 4 písm. f), § 18, §71 odst. 2 písm. g), § 76 odst. 2 písm. e) a § 80 odst. 2 písm. e) zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona a autorského práva a práv souvisejících s právem autorským je způsobilé naplnit znaky skutkové podstaty trestného činu porušování autorských práv, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 zák. č. 140/1961 Sb., trestního zákona, za nějž hrozí trest odnětí svobody až na dvě léta, peněžitý trest do pěti milionů korun a trest propadnutí věci. Trestní sazba trestu odnětí svobody se zvyšuje na šest měsíců až pěti let v případech, kdy pachatel získá činem značný prospěch, nebo se dopouští takového činu ve značném rozsahu.

V této souvislosti vás upozorňujeme, že laickou a počítačovou veřejností tradovaný právní omyl, že právo neporušujete v případě, kdy "pouze" zobrazujete obsah umístěný jinde na internetu a případně i jinou osobou, vás z odpovědnosti za porušení autorského práva ani z trestněprávní odpovědnosti nevyměňuje „

Pod samotnou platformou KinoTip, která sdružuje větší množství filmových, a seriálových obsahů fungují další stránky, které sdružují epizody konkrétních seriálů. Kromě epizod jsou na těchto webech umístěny reklamy, z nichž je pravděpodobně placen provoz a také odkazy na internetové eshopy nabízející zboží souvisejícím s konkrétními seriály, například trička, buttony, nálepky a další.

Od dárců webové stránky KinoTip.cz získali do 30. 4. 2012 pouze 1266 Kč a oficiálně skončili s provozem webu 24. 5. 2012.

29. 3. 2013 oznámila tisková mluvčí KinoTipu, že pokus Policie ČR a České protipirátské unie o zastavení jejich činnosti se nezdařil a web byl k tomuto datu opět spuštěn zatím pouze s funkčními odkazy na online filmy a seriály. KinoTip se opírá o tvrzení České pirátské strany, že „odkaz není zločin“

10. WEBOVÉ STRÁNKY ČESKÉ PIRÁTSKÉ STRANY (dostupné z www.sledujuserialy.cz)

Po rozeslání tiskové zprávy médiím dne 22. 1. 2013, kde Místopředseda České pirátské strany Mikuláš Ferjenčík, oznámil, že Piráti začali provozovat web sledujuserialy.cz. Ten obsahuje odkazy na seriály a vložená videa. Podle Pirátů původní provozovatelé webu odstavili kvůli stejným výhrůzkám ze strany České protipirátské unie (ČPÚ) s jakými se setkali i provozovatelé stránky Kinotip, kterou jsem rozebírala v předchozí kapitole. Vyjádření Pirátské strany tvrdí, že strana dlouhodobě bojuje proti rozšiřování copyrightu do oblastí, kam nepatří. Za jednu z těchto oblastí považují i sdílení odkazů a dlouhodobě razí heslo „Odkaz není zločin!“. Odkazování na webovou stránku nebo sdílení audio-vizuálního obsahu není sdělováním díla ve smyslu kopírovacího zákona, „stejně jako není sdělováním díla veřejnosti konstatování, že dnes večer dávají v kině Aero od 20:30 film Lidice nebo televizní program, který si lidé běžně kupují v trafice. Proto zaštiťujeme projekt, jehož původní provozovatele začala šikanovat Protipirátská unie“

Markéta Prchalová, ředitelka ČPÚ, která zastupuje držitele práv k audiovizuálním dílům, ale odmítá, že by provozovatele webu zastrašovala nebo jim jakkoli vyhrožovala.

Provozovatelé podle ní jen dostali upozornění, že se dopouštějí protiprávního jednání a byli vyzváni, aby od tohoto jednání upustili.

11. VLIV STAHOVÁNÍ NA ČESKOU FILMOVOU DISTRIBUCI A BUDOUCNOST STAHOVÁNÍ

V roce 2001 bylo v České republice 2 300 videopůjčoven, na konci roku 2011 jich fungovalo zhruba 70. Období, kdy se v půjčovnách stály fronty a novinky se rezervovaly telefonicky, je dávno pryč. Především mladí lidé shání filmové a hudební novinky téměř výhradně na internetu. A ty zbývající video-půjčovny již neprofitují z vypůjčování filmů, ale spíše z rozprodávání starých nahrávek. "Pokud srovnáme současnou situaci s rokem 2001, a to ještě nebyla špička, tak vidíme pokles počtu vypůjček o více než 90 procent,"⁴¹ Stahování z internetu samozřejmě není jediným důvodem zániku video-půjčoven, hlavní problém je v novém distribučním modelu, kdy již video-půjčovny nemají přednostní výhodu, kdy asi šest měsíců po premiéře filmu v kinech šel film do nich a až za další dva měsíce šel film do samotného prodeje. V současnosti jde nový titul do kina a zhruba po třech měsících jde současně do prodeje a do video-půjčoven. V jednotlivých regionech není sjednocené datum vydávání disků, a proto v Polsku nebo Maďarsku často vyjdou DVD a Blu-ray disky s českou lokalizací dříve než v ČR. A odtud se během několika dní přesunou na internet, tak se na Českých sdílecích serverech často nové tituly s českým dabingem a titulky objevují běžně o čtrnáct dní dříve, než se dostanou na trh, a tedy i do videopůjčoven.

12. WAREZ

Warez je termín počítačového slangu označující autorská díla, se kterými je nakládáno nelegálně.

Na rozdíl od pirátských prodejců CD nemají warezové skupiny ze svého počínání žádný finanční zisk. Motivace těchto skupin může být různá, obvykle je založena na „pověsti“ – skupiny mezi sebou soupeří, kdo bude mít, jako první kvalitní vydání je v komunitě vnímáno jako úspěch.

Mnoho uploaderů však také sdílí warez na uploadovacích serverech typu

RapidShare. zejména v rozporu s právem. „Ve většině západních zemí je tvorba a distribuce warezu nelegální, v chudším třetím světě či komunistických zemích však bývá buď zcela

⁴¹ Nývlt, Václav, stahování zahubilo 90 procent videopůjčoven, [online]. 2. 2. 2012,. cit. 2012-02-03, dostupné z < http://technet.idnes.cz/stahovani-zahubilo-97-procent-videopujcoven-nyni-mu-zvoni-hrana-pwl-/tec_video.aspx?c=A120130_133339_tec_video_nyv>

legální, nebo přinejmenším volně trpěná až zcela ignorovaná. Zastavit nelegální šíření souborů je nemožné.⁴²

13. DARKNET

Vzhledem k boji proti šíření pirátského obsahu, který jsem naznačila v předchozích kapitolách, kdy je díky IP adrese možno dohledat a perzekuovat cílové uživatele je možné, že se tito uživatelé stáhnou z klasického internetu, tak jak jej známe a začnou využívat takzvaný Darknet. Tento název je nejčastěji užíván ve spojení se všemi nekomerčními stránkami internetu. Darknet není fyzicky oddělený od internetu, funguje v něm, jako aplikace využívající existující síť. Samotná myšlenka těchto sítí je podobná konceptu tajných spolků a utajených organizací, v tom hledisku, že uživatelé se speciálním programem kontaktují, ovšem musí znát přesnou adresu, přes kterou je možné tento kontakt získat. Uživatelé darknetů tudíž nelze vyhledat podle IP adresy. Jde o systém, který funguje na podobné bázi jako peer-to-peer síť, ale díky využívání nestandardních protokolů odlišuje Darknet od ostatních peer-to-peer sítí tím, že IP adresa počítače není veřejně sdílěna a uživatelé se nemusí bát státního dozoru, nebo trestní zodpovědnosti. Nově vytvořené skryté síť na internetu jsou označovány zkratkou F2F (friend-to-friend) a vychází z principu populárních sítí P2P. Na rozdíl od nich ale F2F síť nemají servery a jejich členové nemohou vyměňovat F2F soubory s jen tak nějakými uživateli. Člen (uživatel) může navázat kontakt se svými přáteli pouze tehdy, zná-li jejich IP adresu a má-li jejich digitální vizitku. Cizím lidem je do těchto výměnných operací přístup znemožněn. V současné době pouhý prohlížeč pro přístup do „deep webu“ nestačí. Také je potřeba doplněk pro anonymizaci aplikace s názvem „Tor“, který může být do Firefoxu instalován během několika sekund. Tor podporuje tzv. onion routing, což je složitá anonymizační technika, která přepravuje data prostřednictvím řady stále se měnících a šifrovaných proxy serverů. Tento systém se používá také v darknetu. Až doposud se to vše zdá jednoduché, ale teprve zde lze narazit na zádrhel: darknet neobsahuje klasické URL adresy. Abyste se dostali na požadované webové stránky, musíte zadat zvláštní kombinaci písmen a čísel, následovanou příponou».onion«. Důležité ale je, že tyto adresy se neustále mění, a přístup k vybraným zdrojům je tak pokaždé „jiný“.

⁴² Miklica, Tomáš, copyright 1:0 rozhodl Štrasburg, 21. 3. 2013, [online]. 22. 3. 2013, cit. 5. 4. 2013, dostupné z <<http://www.cnews.cz/clanky/svoboda-projevu-vs-copyright-10-rozhodl-strasburk> >

Jedním z nejznámějších vedlejších produktů budování F2F sítí je Freenet (pozor – nezaměňovat s lokálními poskytovateli internetu s podobnými názvy). Přestože software Freenetu používá současnou infrastrukturu internetu, jako jsou poskytovatelé a jejich obecně užívaný přístup k síti, snaží se sám co nejvíce izolovat od klasického webu. Avšak Freenet nepoužívá jen metody „darknetu“, jako je například výměna informací mezi jednotlivci, ale zahrnuje i množství jiných sítí a v rámci těchto sítí lze nalézt konvenční webové stránky (tzv. freesites). Také obsahuje diskusní fóra a e-mailový systém, který je od webu izolován.

Deep web je pro vyhledávače a jejich uživatele neviditelný, ale z hlediska způsobu jeho organizace je zcela odlišný od „darknetu“. Odborníci také odhadují, že je více než tisíckrát větší než konvenční internet, který je nazýván „povrchový web“. Výraz „deep web“ odkazuje na informace uložené v obrovských „databankách“, jejichž obsah nelze získat pomocí známých vyhledávačů. K informacím se dostanete pouze tehdy, pokud do speciální databáze odešlete dotaz a získáte potřebný „odkaz“. Ten je ale dynamicky generovaný, takže si s ním neporadí ani běžně známé vyhledávače. Navíc také „deep web“ obsahuje servery, které svůj obsah před vyhledávači (respektive jejich prohledávacími roboty) zamykají – a to buď pomocí parametru pro robota, nebo přímo nutností se přihlásit. Každý provozovatel webové stránky může totiž určit, zda vůbec, případně které části jeho webových stránek se mohou objevit v indexech vyhledávačů. Pokud webová stránka roboty vyhledávačů blokuje, její informace se v seznamu výsledků přímo neobjeví, ale i přesto lze najít desetitisíce stránek, které odkazují na její online služby. Za normálních okolností by tedy takovýto web byl umístěn přímo v horní části seznamu výsledků, ve skutečnosti ale mají vyhledávače tohoto světa v této oblasti velké slepé místo a běžným uživatelům ukazují jen malou část toho, co web skutečně obsahuje.

14. ZÁVĚR

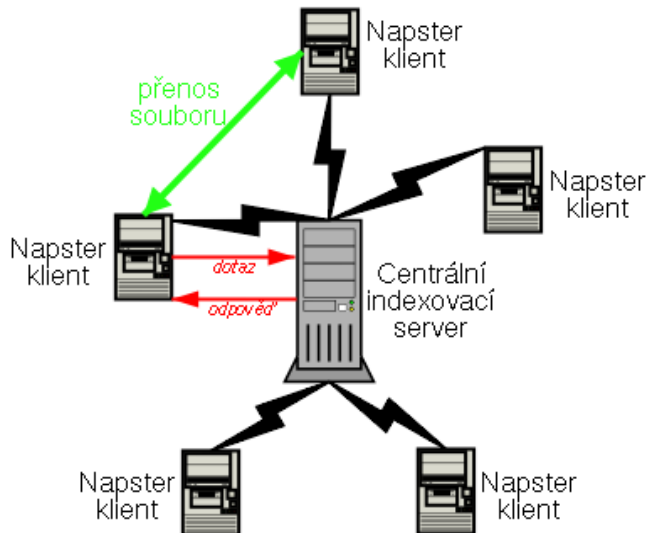
Vzhledem k výše naznačenému boji mezi piráty a protipirátskými organizacemi musím konstatovat, že s nejvyšší pravděpodobností dojde ke změně zákona a podle světového vzoru ponесou za nelegální šíření obsahu právní zodpovědnost uživatelé, kteří ho sdílí, nikoli zprostředkovatelé úložišť. Pirátské sdílení audiovizuálního obsahu pravděpodobně poklesne, ale nikdy zcela nezanikne, jakým způsobem by uživatelé mohli dál chovat během cesty za novým audio-vizuálním obsahem jsem se pokoušela naznačit v kapitole warez a v kapitole darknet, ovšem předpokládám, že se Česká televizní média přizpůsobí a upraví současný systém distribuce online videa a nejpozději do tří let bude pirátské sdílení vzácnějším, než je dnes. Divák chce totiž především vidět audio-vizuální obsah přednostně a většina internetových diváků si ráda připlatí za rychlost distribuce audiovizuálního obsahu. Trefně se k této problematice vyjádřil Kim Schmitz, když řekl že, “filmová studia najednou na celém světě zveřejní trailery k novým snímkům, ale premiéry rozkouskují do celého roku, Takže v různých regionech musí diváci čekat mnohdy o několik měsíců déle, aby se mohli na film podívat.”⁴³ Samozřejmě je tady také problém regionálních rozdílů v autorském právu, které musí jednotlivé země zohlednit a přizpůsobit nově vzniklé situaci. Doufám, že tato bakalářská práce bude v budoucnu moci pomoci při složitějším výzkumu online televizi.

⁴³ Schultz, Kim, exklusive interview, [online] 2. 2. 2012, cit. 2. 6. 2012, dostupné z <
http://www.youtube.com/watch?v=pF48PjCtW4k&feature=player_embedded>.

15. PŘÍLOHA

1.

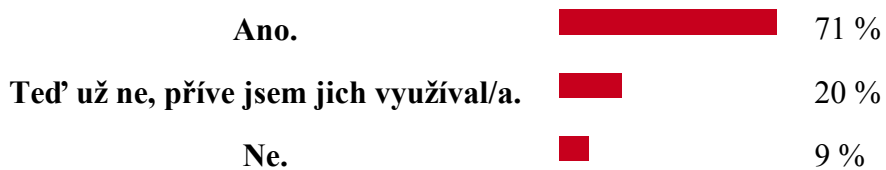
Vizuální model sítě Napster

2.

Výsledky ankety internetového časopisu Lupa ze dne 16. 2. 2013

Využíváte peer-to-peer sítě?

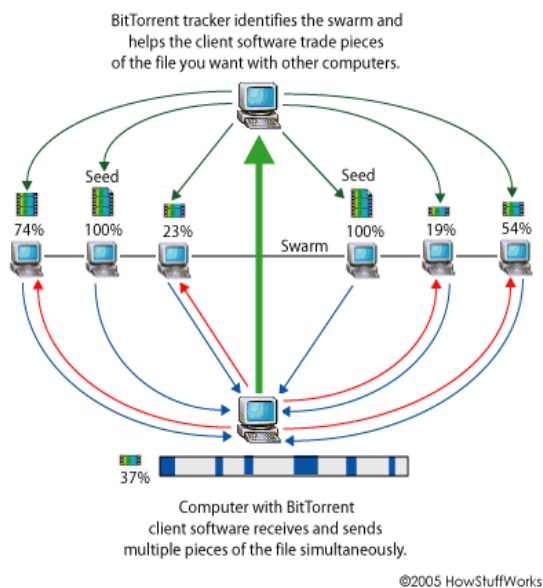

Odpovědělo 223 čtenářů.

3.

Grafický model vyhledávače v síti bittorrent

BitTorrent vyhledávač identifikuje segmenty požadovaných informací a pomůže je složit zase dohromady

Každý počítač s BitTorrentovým softwarem může přijímat a odesílat požadované části informací

4.

Výsledky ankety internetového časopisu Lupa ze dne 16. 2. 2013

používali jste někdy BitTorrent?

Ano, poměrně hodně.		60 %
Ano, ale málo.		32 %
Ne.		8 %

Odpovědělo 821 čtenářů.

5.

Přepis internetového interview ze dne 14. 3. 2012.

Dobrý den,

na filozofické fakultě Univerzity Palackého a píšu bakalářskou práci o online televizích, a zaměřuji se na nekomerční media. Chtěla bych vás poprosit o kontakt na někoho, kdo by mi mohl zodpovědět pár otázek. Nechci Vás žádným způsobem kompromitovat, nebo poškodit, jde mi pouze o informace týkající se vaší motivace k provozování stránek a návštěvnosti.

Děkuji Vám za odpověď

Martina Smékalová

Dobrý den,

Motivací bylo zpřístupnění tvorby naší nezávislé společnosti (Blues film) a snímků dalších podobných spolků široké veřejnosti. (Jinak obecně se tyto filmy promítají na různých festivalech, jejichž návštěvnost však není nikterak závratná.)

Projekt financuje firma Terra Broadcasting <http://www.tbsystem.cz/>. Poskytuje prostor, jinak pracujeme zadarmo. O stránky se stará jeden administrátor a já (redakce a technická příprava filmů).

Návštěvnost se v době největší slávy pohybovala kolem 200 - 250 přístupů denně, dnes je něco kolem 100. Kromě České republiky, asi 25% ze SR, 5 % Polsko a zbytek Evropa, ale i zámoří atd.

Další info viz příloha, různé materiály, které jsem kdysi sesmolil na podporu projektu.

V současnosti projekt spíše přežívá vzhledem k celkové vyčerpanosti tvůrců a jejich zaujetí jinými záležitostmi.

s pozdravem

Petr Vaněk

Příloha, kterou mi Petr Vaněk zaslal:

Film 1 a všechny další události minulého roku kolem.

Časopis Donašeč mě sice někdy pěkně štve, hlavně těmi zápisy z porad, seminářů a schůzí, přesto zde nakonec najdu i něco ke čtení. Mnohokrát to ani není škrobené a nažehlené a to

mě baví nejvíc. Proto, s dovolením a drzostí zároveň, přispěji k tomuto mnou preferovanému stylu a provedu, jakési stručné přehlednutí minuloročních událostí v širším záběru. Širokost je důležitá, protože význam událostí samotných by nemusel být jinak zcela srozumitelný.

Můj rok začal pořádáním festivalu Filmu 1. Smyslem akce bylo především poděkovat autorům, že se účastnili tohoto bohulibého projektu a tím tak pomohli, jednak svým filmům, tak těm našim, které zase vidělo o pár tisíc diváků víc. Navíc umožnili rozšíření široké obce těch, kteří si již nemyslí, že amatérský film je video za svatby. Z komponovaného večera byl pořízen záznam, který kromě jiného zachytil ostrou domluvu tvůrcům, aby ve svých filmech používali výhradně autorskou hudbu.

Kolem této složky se ostatně vedlo několik nejrůznějších iniciativních kroků již déle. Vrcholem snahy se stalo zavedení určitých poplatků. Na první pohled se však jejich výše jeví naprosto irelevantní. Je tudíž bláhové se domnívat, že až takto snadno lze získat do svého snímku každou symfonii, sonátu, či šlágr, co si kdo právě zamane. Daleko poctivější se mi zdá snaha zveřejňovat seznamy autorů či kapel, které hudbu nabízejí nebo webových stránek, kde se dá free sound stáhnout.

Ale zpátky. Po roce provozu, konečně lidé Film1 objevili a sami začali posílat své snímky. My v redakci jsme mohli postupně přebírat a leccjaké příšernosti tak bez milosti vyhodit. Tím jsme se zásadně odlišili ode všech ostatních, kteří lační pouze po laciné mnohosti, aby záhy svého diváka postupně otrávil.

Zpestření nabídky F1 také přišlo od Petra Láška - autora měsíčníku Amatfilm. Po prvních nejistých krocích získal magazín postupně jistou standardní úroveň. Nakonec i ti největší škarohlídové jsou nakonec rádi, mohou-li průběh festivalů vidět na vlastní oči, když už nebylo doma účasti požehnáno.

My v Blues filmu jsme také nelenili a sebrali zjara jeden vavřín na PAFU a v Táboře za dokument Ouvalskej bigbít. Myslel jsem původně, že bych jej nabídl do televize. Základní symptomy jsou přítomny. Ve filmu se nemluví sprostě a vystupuje v něm známá osobnost. Nakonec jsem ovšem dospěl k názoru, že jako undergroundový umělec se nemohu cpát někam, kam vůbec nepatřím a tuto myšlenku jsem odložil mezi nedopsané texty.

Jelikož se blížilo jaro a Andy Fehu (Polofilm) se v Olomouci nudil, pojal nápad natočit další díl Slepé koleje. Myšlenka nás brzy zachvátila, zřejmě pod úspěchem jedničky (Český

Ivíček) i dvojky (Zlatý Kryšpín), jsem brzy zplodil písemnou verzi od níž se dalo odpíchnout. Aby to nebylo tak snadné rozhodli jsme se natáčet v Poličce, kde bydlí Smejkalovi, kteří ochotně ubytovali náš štáb, včetně stravovacího zabezpečení. Pietro Zatlíani, protagonista předchozích dílů se neúčastnil, jelikož již minule usoudil, že jej role věčně otcem týraného synka sužuje na duši. Tomu se ostatně není co divit. I já sám jsem byl posléze zděšen, v jak záporné herecké roli jsem se vlastním přičiněním ocitl.

Vznikly tak Společné výlety do okolí, kde se nám podařilo za pomoci příběhu, velikonoc a končící zimy, vytvořit depresivní atmosféru.

Premiéra se konala o několik měsíců později tamtéž a na závěr jsme rozehnali vyvstalé chmury diváků veselými taškařicemi našeho XXL bandu. Podobně jsme rovněž postupovali na Mělnickém Kryšpínu. Film plus hudba. Původní pořadatelský team se sice léty poněkud smršknul a festival se vrátil z kulturáku do kina. I tak nutno podotknout: kéž by to všude vypadalo takto. Vydržet!

Piknik

Blížilo se léto a holky z Blues filmu pořád do mě hučí, abychom natočili ten Piknik, co ho mám už tři roky v šuplíku. On to nikdo nechtěl dělat, ani Kráva ani Chramosta, takže to zbylo zase na mě. Spáchali jsme film v hrozném vedru, asi za tři dny, na jedné zahradě v Mukařově za kostelem. Také nechyběla scéna na Bulovce v nemocnici. „Tam se dostanem, jako prd,“ říkal Prochajda. Já pouze ustaraně pozoroval, jak náš štáb sleduje místní ochranka dalekohledem. Ledva se Martin převlékl za doktora a v bílém plášti si to rázoval přes fortnu do areálu, byli jsme vyhozeni i my, co už jsme drahnou chvíli chystali záběr uvnitř. „Sem se nedostane ani noha,“ komentoval náš odchod velitel a nezbyvá uznat, že měl pravdu. Nakonec jsme vše pořídili těsně před vchodem a stačili zabalit dřív, než se začaly rýsovat další lapálie.

Piknik se celkem povedl. (Také jsem rád, že jsem si v Pikniku mohl stříhnout robota v novém vodivém obleku, který jsem si původně obstaral, coby ochranu do bouřky proti zásahu bleskem.)

Americký film

V létě si povšimli mého hereckého talentu až kdesi za mořem a byl jsem obsazen do

nefalšovaného amerického bijáku. Pro změnu se natáčelo v Bohnicích a dokonce i za honorář,

To po letech soužení potěší obzvlášť. Hrál jsem zahradníka, jemuž pedofilní farář trýzní synka. Hle, jaká to změna charakteru proti předchozí Slepé koleji. Jak filmík vypadá nevím bohužel (díky producentovi Broukovi) dodnes. Škoda. Vidět se na pětatřicítce přece jenom něco znamená.

Krupka

Film Piknik jsme k otestování nasadili do soutěže O pečeť města Krupka. Na sever jsme vyrazili v početné výpravě. O to větší bylo rozuzlení, že i přes poměrně příznivý ohlas při projekci a následné diskuzi, jsme takřkajíc utřeli nos. Utěšoval jsem děvčata, že se jedná o nedopatření, jelikož ten dopis v němž podmiňuji naši účast udělením ceny, se pravděpodobně ztratil na poště. Jinak festival v Krupce (až na ono politováníhodné faux paux) působí sympaticky, včetně všech, kteří se na něm podílejí. Za zmínku jistě stojí uvedení díla místních tvůrců - Krupská Libuše, který zejména zpočátku, nepostrádal vtipnosti.

Krat'as

Na konci léta oslovili Film1 pořadatelé Aerokrat'asu, zda by nebylo možné umístit soutěžní snímky na náš web. S radostí a poctou jsme se ujali tohoto olbřímího úkolu. Technicky se sice nakonec nepodařilo všechno úplně zvládnout, ale filmy zůstaly a jsou k vidění dodnes. (Jednou bych se také rád této soutěže zúčastnil, ale udělat film pod deset minut, je asi pod mé současné možnosti.)

Díky těmto nečekaným okolnostem se na konci minulého roku nacházelo na Film1.cz rovných 141 snímků, nejrůznějších žánrů. Disková pole sice praskala ve švech, ale i to se povedlo nějak překonat.

Další festivaly

Já nejsem žádný bafuňář. Hromady dobrých filmů mě těší, ale jako autor samozřejmě musím myslet hlavně na ty své. Poslal jsem tedy Piknik do Budějic, kde získal bramborovou medaili. To byla poměrně povzbudivá zpráva, neboť hlasovali jenom diváci. A uznejte, že v Budějicích asi žádnou klaku nemáme. O jednu příčku jsme si polepšili ve Vysokově. Tamější projekce mě hodně lákala, protože se prý promítá v hospodském sále. Tak snad někdy jindy.

Plnohodnotný úspěch se dostavil až na Vysněnce. Zlatý střípek snu, za originální pohled do života žen. Tentokrát se vysnívalo méně pompézněji v kině Oko na Letné. Petr Tomek táhne neochvějně káru festivalu s Danem Přibáněm dál, i když to vůbec nemají jednoduché. Mladí a neklidní, včetně nás, odpadli a tak kára zůstala na hřbetě těchto dvou zasloužilých underfilmáků. Nicméně musím referovat, že Petr, kromě jiného, stačil napsat i bezvadnou knížku o letech do vesmíru Utajený měsíc. Četl jsem a spousta jiných na tom dokonce ulítlo. I když se pevně držím na Zemi, mám pro lítání pochopení.

Divadlo

Ani už jsem nic nechtěl ke konci roku dělat, jen tak si bloumat mezi stánky s punčem, když tu

přítel Robert zachvátil mě myšlenkou, natočit jeho scénář pro Divadlo na Zábradlí k 50. výročí založení. (Napsal jej za dva dny.) Pochopitelně co nejrychleji. Akce byla o to složitější, že se jednalo o jakéhosi bratříčka televizního (nepříliš zábavného) pořadu Divadlo žije. Šel jsem do akce s tím, že budeme mít všechna práva, tj. na muziku i grafické předěly, takže ty jsme museli vyrobit na koleně. Díky profesionálům ze Zábradlí a našemu nadšení se vše za týden podařilo. Filmík běžel třikrát v zaplněném sále divadla s příznivým ohlasem a druhý den visel na webu. Radní garážmistr hlavního města Prahy mohl být spokojen a my rovněž, že jsme podpořili dobrou myšlenku, tedy vybudování nových potřebných parkovacích stání v metropoli.

Česká

Těsně před koncem roku přišla zpráva, že i Česká se konečně probudila a zakoupila dokument o naší kapele XXL, nazvaný Jako malí kluci. I když už nejsme malí kluci, byl jsem téměř dojat. Snímek vznikl před pěti lety, kdy se režisér Vojta rozhodl zachytit rozkolísané vnitřní pnutí souboru na pozadí beznadějného hudebního trmácení se po restauracích a klubech šesté cenové skupiny.

Budoucnost

Ani teď ostatně nespíme na vavřínech. Jako již tradičně se pokusíme zdolat laťku celovečerního formátu. Ta, ačkoliv visí hodně vysoko, je pro nás jedinou opravdovou výzvou.

(Jelikož nemáme žádné filmové vzdělání, nepodléháme všeobecně šířené skepsi pro tento druh sebezničení.) Proč? Důvodů je několik. Jednak kdy, když ne teď? Jednak relativní úspěch No smoking, který vidělo přes 20 tisíc diváků, dále získané zkušenosti, ale hlavně dobrý scénář. A ten máme (to už ovšem říkal kde kdo předtím). To by mohlo být částečné vítězství, neboť skutečných scénářů se obecně nedostává. Ostatně někdo mi nedávno řekl, že pokud je příběh nosný a diváka udrží, můžete natočit celovečerník i na mobilní telefon...

6. PrintScreen webové stránky kinotip ze dne 19. 1. 2012

Sdělení:
Vážení návštěvníci, dne 19. ledna 2012 FBI z důvodu autorských zablokovala obsah na serverech Megavideo, megaupload... a dalších stránek. Z tohoto důvodu se zalekly i servery videobb a videozer, kteří smazaly veškerý autorsky chráněný obsah. Pracujeme na nápravě, takže to chvíli potrvá, než dáme všechno do původního stavu. Děkujeme za pochopení!

Filmy | DIVX filmy | Filmy do mobilu | Filmy ke stažení | Seriály | Televize | Hry | Porno

filmy kinotip.cz
Sledujte své oblíbené online filmy. ... u nás je všechno zdarma!

Hlavní stránka | Diskusní fórum | Tipy a triky | Kontakt | Přidat do oblíbených

Vyhledat

Kategorie filmů

- [Akční](#) (1471)
- [Animovaný](#) (504)
- [Dobrodružný](#) (814)
- [Dokumentární](#) (213)
- [Drama](#) (2942)
- [Erotický](#) (21)
- [Fantasy](#) (460)
- [Film-Noir](#) (4)
- [Historický](#) (180)
- [Horor](#) (941)
- [Hudební](#) (91)
- [IMAX](#) (2)
- [Katastrofický](#) (11)
- [Komedie](#) (2514)
- [Krátkometrážní](#) (58)
- [Krimi](#) (890)

Podpořte KinoTip!

Pokud chcete udělat svým přátelům radost, řeknete jim o KinoTipu. Konkurence je veliká a každý nově přichozí návštěvník je pro nás velký úspěch, děkujeme Vám!

[Dále můžete hrát v naší soutěži, kde můžete vyhrát peníze.](#)

8. míle (2002)

Film 8 Mile není autobiografickým příběhem, ale je jím volně inspirován a na hlubší vazbě s rappovým zpěvákem Eminemem mu dodává i fakt, že v něm Eminem, až s překvapivou bravurou ztělesnil hlavního hrdinu Jimmiho. Zachycuje jen kratičký úsek v životě dospívajícího chlapce, bojujícího o vítězství v rappové soutěži. Je situován do Detroitu, kde Eminem skutečně žil, do bezútěšné čtvrti chudinských karavanů a...

**KinoTip je ve Vašich rukou
sbíjeme Vaši pomoc!**

serialy.kinotip.cz

16. BIBLIOGRAFICKÉ ZDROJE:

Balcar, Petr, seznam trackerů pro stahování v síti bit torrentí, [online] 15. 3. 2007, cit. 2. 2. 2012, dostupné z <<http://www.pc-guru.cz/seznam-trackeru-pro-stahovani-v-siti-bit-torrent>>.

Bartoněk, Martin. Kybernetická kriminalita: zkáza přichází z webu, [online]. 4. 3. 2010. cit. 11. 5. 2011, dostupné z <http://dspace.knihovna.utb.cz/bitstream/handle/10563/13922/barton%c4%9bk_2010_bp.pdf?sequence=1>.

Beckett, Andy. The dark side of the internet. Guardian.uk , [online]. 26. 11. 2009. cit. 12. 2. 2012, dostupné z <<http://www.guardian.co.uk/technology/2009/nov/26/dark-side-internet-freenet>>.

Benjamin, Wolfgang, Umělecké dílo ve věku své technické reprodukovatelnosti, [online]. 1979, cit 11 5. 2011, dostupné z <http://vetvim.alescermak.info/wp-content/uploads/2008/09/benjamin_um_dilo.pdf>.

Blackwell, Amy. Career Launcher: Television, [online] 27. 9. 2010, cit. 25. 7. 2011, dostupné z <<http://velserver.no-ip.org/TVD/ebooks/TELEVISION%20The%20Works.pdf>>.

Blackwell, David, Television:social history, [online] 2010, cit. 22. 12. 2010, dostupné z <http://www.blackwellreference.com/public/tocnode?id=g9781405131995_yr2013_chunk_g978140513199523_ss9->>.

Cohen, Bram. Incentives Build Robustness in BitTorrent, [online] 2. 5. 2003, cit. 3. 5. 2011, dostupné z <<http://www.ittc.ku.edu/~niehaus/classes/750-s06/documents/BT-description.pdf>>.

Čížek, Jakub, Přehled českých webových služeb pro snadné sdílení dat, [online] 13. 5. 2010, cit. 25. 3. 2012, dostupné z <http://www.zive.cz/Clanky/Prehled-ceskych-webovych-sluzeb-pro-snadne-sdileni-dat/sc-3-a-141698/default.aspx#utm_medium=selfpromo&utm_source=zive&utm_campaign=copylink>.

Čepička, Martin. Konzumace televizních obsahů s využitím alternativních zobrazovacích zařízení a internetu, [online]. 2. 1. 2012, cit. 2. 3. 2012, dostupné z <http://is.muni.cz/th/216231/fss_m/cepicka_216231_mgr_final_038pl.pdf>.

ČPS, pirátství je kopírování, [online] 13. 5. 2010, cit. 22. 6. 2012, dostupné z <<http://www.youtube.com/watch?v=CbGionVpLF0>>.

Disman, Miroslav. Jak se vyrábí sociologická znalost, [online] 19. 9. 2008, cit. 22. 1. 2012, dostupné z <http://socpracky.wz.cz/dokumenty/metody_vyzkumu/disman/disman01.pdf>.

Donát, Josef, Pohled do historie náhradních odměn autorů v souvislosti s rozmnožováním autorských děl pro osobní potřebu, [online] 18. 5. 2007, cit. 22. 6. 2012, dostupné z <<http://www.epravo.cz/top/clanky/pohled-do-historie-nahradnich-odmen-autoru-v-souvislosti-s-rozmnozovanim-autorskych-del-pro-osobni-potrebu-48130.html>>.

Focus ČT24, kolektiv tvůrců, [online] 2012, cit. 1. 2. 2012, dostupné z <<http://ceskatelevize.cz/ivisilani10119615714-focus-ct24/212411058110012/>>.

Graeme Turner, Jinna Tay, *Television Studies After TV: Understanding Television in the Post-Broadcast Era*, Cambridge: University press, 2009, s. 85-98, cit 26. 3. 2013
Hladký, Miroslav, webová úložiště, [online] 14. 12. 2010, cit. 2. 2. 2012, dostupné z <<http://www.fd.cvut.cz/personal/hladkmir/index.html>>.

Horák, Petr. Video na českém internet, [online] 19. 9. 2008, cit. 5. 7. 2011, dostupné z <http://dspace.amu.cz/jspui/handle/10318/2579>>.

Jiráček, Jan - Köpplová, Barbara. Média a společnost. In: Média a společnost. 1. vyd. Praha: Portál, 2003, cit. 22. 3. 2012

Karásek, Jáchym, Peer to Peer sítě od A do Z: Gnutella a Ates, [online] 18. 7. 2008 10. cit. 13. 5. 2011, dostupné z < <http://www.lupa.cz/clanky/peer-to-peer-site-od-a-do-z-gnutella-a-ates/>>.

Koplová, Barbara, Kryšpínová, Jitka. Bednařík, Petr. 2003. Dějiny českých médií v datech : rozhlas, televize, mediální právo, 2003, cit. 5. 7. 2011

Liewrow, Leah. Livingstone, Sonia. *Handbook of New Media: Social Shaping and Consequences of ICTs*. Books.google [online], 2002, cit. 3. 5. 2012, dostupné z <<http://books.google.cz/books?id=NZ3ktyGA0rw>>.

Lessig, Lawrence. *Free culture : the nature and future of creativity*, New York : Penguin Books, 2004, s. 53-61, cit 22. 4. 2012

Matějčíček, Petr, Uložto míří k legalizaci, ostatním hrozí žaloby, [online] 3. 2. 2012, dostupné z < <http://www.ceskapozice.cz/domov/pravo-bezpecnost/ulozto-miri-k-legalizaci-ostatnim-hrozi-zaloby>>.

Murphy, Richard, EU Robin Hood tax would boost growth, say experts, [online] 7. 2. 2012, cit. 22. 12. 2012, dostupné z <<http://www.taxresearch.org.uk/Blog/2012/02/07/eu-robin-hood-tax-would-boost-growth-say-experts/>>.

Novotný, Miroslav. Peer-to-Peer sítě. Mff.cuni.cz [online]. 3. 12. 2009, cit. 1. 6. 2012, dostupné z <<http://ulita.ms.mff.cuni.cz/pub/predn/PDS/DHT.pdf>>.

Šafránek, Jaroslav, výročí narození, Oficiální časopis Akademie věd ČR, [online] 15. 2. 2001, cit. 22. 12. 2010 dostupné z <<http://abicko.avcr.cz/archiv/2000/4/obsah/jaroslav-safranek-23.-5.-1890-plzen-23.-8.-1957-spalene-porici-110.-vyroci-narozeni.html>>.

Šmíd, Milan, příloha časopisu Louče, [online] 5. 2. 2010, cit. 22. 12. 2010, dostupné z <<http://www.louc.cz/pril01/p33his1.html> >.

Otevřel, Petr, rozsudek RapidShare a právní aspekty file-hostingových služeb, [online] 17. 2. 2013, cit. 2. 2. 2013, dostupné z <<http://www.pravoit.cz/article/rozsudek-rapidshare-a-pravni-aspekty-file-hostingovych-sluzeb>>.

Peterka, Jiří, jak se daří zábavnímu průmyslu?, [online] 23. 4. 2012, cit. 22. 6. 2012, dostupné z <<http://www.lupa.cz/clanky/jak-se-dari-zabavnimu-prumyslu/>>.

Tisková zpráva CVVM prezentující výsledky výzkumu. [online] 22. 9. 2011, dostupné z <http://www.cvvm.cas.cz/upl/zpravy/100994s_oz100114.pdf>.

Topka, Petr, významné spory ohledně peer to peer sítí v zahraničí, [online] 7. 11. 2006, cit. 2. 2. 2012, dostupné z <<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=1931571>>.

Váňa, Jan, aplikace v síti, [online] 10. 9. 2010, cit. 13. 5. 2011, dostupné z <<http://www.cnews.cz/sites/sit/files/aplikace/archive/novinky/2010/10zari/.png>>.

Vrabec, Vladimír, pionýrské začátky českého internetu, [online] 10. 9. 2002, cit. 13. 5. 2010, dostupné z <<http://www.lupa.cz/clanky/pionyrske-zacatky-ceskeho-internetu/>>.